

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

Dominica XIII. Post Trinitat. Evangelivm Lvcae X. Cap.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

DOMINICALIA.

Proutinus adducunt illi gens incola surdum,
Quis lingua quoq; captus erat, cuncti q; precantur,
Inposita sanare manu dignetur ut ægrum.
Talibus auditis hominem seduxit Iesus
A populi coetu medio, statuensq; seorsim
Illi obstructas digitos immisit in aures:
Expuit hinc linguamq; manu contingit, in altum
Suspiciens cælum gemitu non absq; profundo,
Mox uocem rumpens ait: Ephata, id est aperire.
Proutinus illius reserantur uocibus aures,
Mutatq; defectæ soluuntur umcula linguae,
Ianq; loquebatur plebi sermone diserto,
At ne cui memorent factum, præcepit Iesus:
Quo magis ille uetat, magis hoc iactantur ab omni
Aedita diuinæ populo miracula dextre,
Quotquot & audierunt, animo uultuq; stupentes
Talia dicebant: Dominus rectè omnia fecit,
Quis surdis audire dedit, mutuq; profari.

DOMINICA XIII. POST TRINITAT.

EVANGELIVM LVCAE X. CAP.

ARGUMENTVM.

Prætereunt hominem cæsum Leuita, sacerdos;
Ethnicu[m] inuento fert miseratus opem.

I S Hæc

EVANGELIUM

Hec ad Discipulos conuersus dixit Iesus:
O quām sunt oculi fœlici sorte beati,
Hæc quicunq; uident, quæ uos, mea turba, uidet.
Dico etenim uobis, Reges multiq; Prophete
Omnibus optarunt uotis ea posse tueri,
Tenerere que uobis presenti contingit euo:
Nec uidere tamen, nec eis uenire sub aures.
Quæ uos quotidie auditis, coramq; uidetis.
Quis non hinc meritò uos dixerit esse beatos
Ante alias multos, quos secula prisca tulerunt.
Talia dum loquitur, Legis uenit ecce peritus
Tentandi Dominum causa, cœpitq; profari:
Dic mihi(nam constat te singula nosse)magister,
Consequar æternam per qualia facta salutem:
Respondet Christus: Legis que uerba leguntur
Ille refert: Dominum cœli terræq; parentem,

Viribus

DOMINICALIA.

Viribus è cunctis & pectore dilige toto:
Inde tibi charus, uelut ipse es, proximus es tu.
Talibus auditis illi respondit Iesus:
Iam bene dixisti Legis mandata recensens,
Hæc igitur facias, uiuesq; beatus in æuum.
Ille sed affectans se iustificare: Magister,
Hoc etiam dicas, quis nam mihi proximus inquit.
Protinus historiam talem narravit Iesus:
Cum Solyma quidam descenderet urbe uiator,
In Iericho, quæ puniceis est clara rosetis,
Incidit in saeuos incauta mente Latrones,
Qui miserū nummis spoliant, plenumq; relinquunt
Vulnibus, iacet ille dolens morti q; propinquus,
Vix animam Ieso trepidantem pectore ducem.
Plurimus è toto manabat corpore sanguis,
Sanguine cumq; suo uitæ calor ibat in auras.
Accidit ut quidam transiret forte sacerdos,
Ille uidet miserum, sed dura mente recedit,
Non etiam minima trepidantem uoce salutat.
Hunc Leuita uiam sequitur facturus eandem,
Utq; locum tetigit, uiso quoq; transiit illo,
Ulla nec immitem tetigit miseratio mentem.
Tertius insequitur meliori mente uiator,
Patria cui latetis fœcunda Samaria campis,

Hic

EVANGELIA.

Hic ubi confexit tam dira in clade iacentem,
Inq; cruore suo uicina morte natantem,
Indoluit casum miseri,totoq; cohorrens
Pectore cum gemitu lachrymas ingente profudit.
Protinus accedens crudelia uulnera pannis
Obligat, infundens oleum uiniq; liquorem,
Leniat ut sœuos repressa tabe dolores.
Tum super impositum proprio, quo uenit, asello
Prouehit, & sudans Iericho festinat in urbem.
Ut subit hospitium, lecto deponitur æger,
Accedunt medici plagas curare periti,
Sumptibus haud ullis parcit, curamq; fidelem
Infirmi peragit, quem secum aduexerat, hospit.
Alteram iamq; dies aderat, cum sedulus ille
Hospitio egrediens Domino commendat amicum
Aegrotum, precij tum bina nomismata magni
Depromens inquit: Me certa negocia rerum
Longius ire iubent, sed mox tamen inde reuerter.
Tu pius interea nobis curabis amicum,
Infirmoq; operam debes præstare fidelem,
Suppeditans quicquid sanandi postulat usus.
Parcere nec sumptu iubeo, nam singula reddam
Huc iterum rediens, que cunq; impenderis, hospit.
Hec ubi narrauit, Phariseo dixit Iesu:

Nunc

DOMINICALIA.

Nunc effare, trium fuerit quis proximus illi,
In seuos cecidit qui tristi sorte latrones?
Rettulit hæc domino Legis responsa peritus:
Proximus ille fuit, sortem miseratus acerbam
Qui tulit auxilium cæso, & suscepit egenem,
Ex morte in uitam reuocans, & pectora solans:
Talibus auditis iterum subiecit Iesus:
Vade igitur, similiq; modo fecisse memento,
Proximus, ut debet, tibi sic curabitur omnis.

DOMINICA XIII. POST TRINITAT.

EVANGELIUM LVCÆ XVII. CAP.

ARGUMENTVM.

Mundantur bis quinq; uiri, quos lepra tenebat,
E quibus ingratu non rediere nouem.

A ccidit ut Christus, Solymā dū tēdit in urbē,
Transiret medios fines Galileidos oræ,

Quā